

Skapelsetro

1. Evolutionsläran och Bibeln

Är skapelsefrågan viktig? Ska inte en kristens högsta mål vara att sprida evangelium om Jesus Kristus? Jovisst är det så, men skapelsefrågan är ett oerhört viktigt medel för att nå detta mål. Många människor ger aldrig Jesus en chans i sina liv eftersom de inser att evolutionsläran och Bibeln omöjligt låter sig förenas, och eftersom de tror att den förra är bevisad tvingas de överge den senare. Min önskan med denna artikelserie är att riva detta hinder och visa dels att evolutionsläran är dålig vetenskap och dels att Bibeln är trovärdig i allt den säger, inklusive det som går att pröva naturvetenskapligt. Genom hela artikelserien ber jag därför läsaren att betrakta skapelsefrågan som en grund för evangeliet, och inte som en konkurrent till det.

Är då verkligen Bibelns skapelsesyn omöjlig att kombinera med evolutionsläran? Jag menar det. I nedanstående fem områden är Bibel och evolutionslära inte bara svåra att sammanjämka utan de är varandras diametrala motsatser:

1) Om **Gud** har skapat genom evolution (kallas teistisk evolution) har vi en blodtörstig gud som i sin skapelsegärning använt sig av evolutionära mekanismer som konkurrens, dödande och utslagning av de svaga. Som kontrast finner vi i Bibeln en Gud som uppmanar oss att ta hand om den föräldralöse och änkan. Visserligen kan Bibelns Gud ta i med hårdhandskarna och ibland till och med beordra ut sitt folk i krig. Detta är dock Guds handlande i en redan fallen värld, medan dödandet är en del av tingens normala ordning om nu Gud ligger bakom evolutionen.

2) Bibeln beskriver Guds fullbordade **skapelse** som "mycket god" (1 Mos 1:31). Efter syndafallet är den dock "lagd under förgängelsen" (Rom 8:20). Skapelsen börjar alltså på topp och sedan går det utför. I ett evolutionistiskt tänkande är det precis tvärtom. Här börjar allt med big bangs kaotiska urtillstånd och sedan har strukturer och komplexitet byggts upp med tiden. Bibeln beskriver en natur i nedbrytning, evolutionen en under uppbyggnad.

3) I Bibeln är **människan** unik i skapelsen. Hon kallas "Guds avbild" och hon får uppdraget att råda över den övriga skapelsen. Evolutionsläran, å andra sidan, ger inte människan någon särställning. Hon är en vidareutvecklad apa, ett däggdjur bland många andra.

*I evolutionsläran är döden naturlig och nödvändig.
I Bibeln är döden ett resultat av synd.
(Foto: Kamyar Adl på flickr)*

4) **Döden** är i evolutionen inte bara naturlig utan den är också nödvändig. Om inte våra förfäder hade konkurrerat ut och slagit ihjäl sämre anpassade individer genom årmiljoner så hade vi inte funnits här som arten människa idag. Bibeln beskriver dock döden som en katastrof i skapelsen, något som inte alls var Guds ursprungliga avsikt. Livets Gud vill absolut inte dö, men Han satte spelreglerna då Han varnade Adam att om denne inte ville följa sin Gud så måste han dö (2 Mos 2:17). I Bibeln är alltså döden inte naturlig utan ett resultat av synd.

5) Skillnaden mellan Bibel och evolutionära blir allra tydligast i synen på **Frälsaren**. I Bibeln är Kristus en nödvändig lösning på ett problem, döden, som förorsakats av en historisk händelse, syndafallet. I evolutionsläran är döden inte ett resultat av synd, utan den har "alltid" funnits. Därför måste syndafallet mytologiseras. Döden är inte ett problem utan nödvändig för evolutionen. Och vem behöver en lösning på något som inte är ett problem? Det ligger nu nära till hands att mytologisera även Kristus verk. En Gud som använder döden som ett verktyg att skapa, och sedan säger sig vilja rädda oss från samma död, blir schizofren. Evolutionsläran rycker fullständigt undan mattan för evangeliet.

En ateist har sagt: "Om vi tar bort Adam och Eva och deras ursprungliga synd, så finner vi de patetiska resterna av Guds Son bland den bråte som blir kvar av kristendomen." Uttrycket kommer visserligen från en desorienterad människa som inte känner till Gud, men i detta avseende är hans insikt knivskarp. Om vi ersätter Bibelns syn på döden som ett resultat av synd med evolutionslärans, där döden funnits under eoner av tid redan innan människan trädde in på scenen, återstår bara fantasier av det vi kallar kristendom.

På ofta förekommen anledning vill jag betona att jag inte betraktar någon som tror på evolution som en sämre kristen. Första Johannes brev (5:12) är tydligt: "Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet." Punkt! Evolution är en världsåskådning och en sådan vare sig frälser eller fördömer. Däremot menar jag att varje försök att pressa in evolutionsläran i Bibeln leder till en intellektuell dimma. Man tvingas förändliga Bibelns sanningar på ett sätt som i slutändan leder till våld på förnuft och konsekvens.

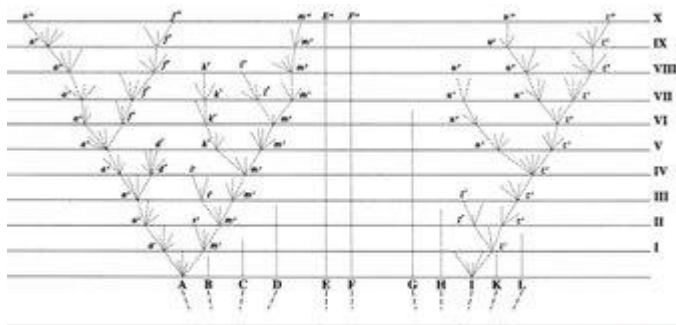
2. Evolutionsläran utan bevis

Evolutionsläran är en av världens största villfarelser någonsin. Dess förespråkare vill gärna få oss att tro att den är bevisad bortom rimligt vetenskapligt tvivel, vilket helt enkelt är fel. Låt mig förklara varför.

Alla de "bevis" som en gång användes för att göra evolutionsläran populär har visat sig vara misstag, fabriceringar eller ibland rena bedrägerier. Teckningarna av mänskliga foster som skulle visa vår likhet med våra evolutionära förfäders foster, var förfälskade av upphovsmannen Haeckel. Björkmätarfjärilarna som mörknade i takt med brittiska industrialismens björkstammar, satt aldrig naturligt på björkstammar utan var ditnålade av forskaren Kettlewell. Piltownmannen som under 40 år utgjorde tyngsta beviset för människans släktskap med apan, var en ren förfälskning. Lucys knäled som skulle visa att apan hade börjat gå upprätt, var upphittad 3 kilometer från det övriga fyndet. Och de rudimentära organen som antogs vara värdefulla kvarlämningar från tidigare utvecklingsstadier, har visat sig ha värdefulla funktioner.

Dessa falska evolutionsbevis biter sig envist fast i skolans läroböcker och i människors medvetande. De är dock i allt väsentligt övergivna av kunniga forskare, men innan de avslöjades hann de skapa världshistoriens kanske största myt: evolutionsläran. Idag använder man sig av andra fynd som sägs bevisa evolution, men som alla vid en kritisk granskning visar sig bräckliga. De flesta kan sorteras i två kategorier:

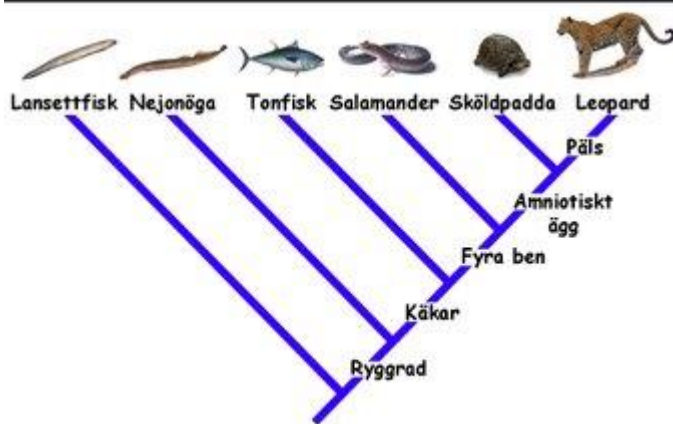
1. Man antar att likheter mellan organismer beror på ett gemensamma ursprung, och bygger upp evolutionsträd utifrån denna förmodan. Hur man än ritar sina träd, finns det dock alltid likheter som inte passar in i mönstret. För sådana diskrepanser tar man till andra förklaringar än ett gemensamt ursprung. Likheter bevisar alltså evolution utom i de fall de inte gör det, vilket naturligtvis är ett resonemang ovärdigt seriös vetenskap. (Från ett skapelseperspektiv beror likheter på att alla organismer har en gemensam Konstruktör som kombinerar ihop dem på ett ändamålsenligt sätt utifrån organismernas behov.)
2. Man blandar ihop biologisk variation med storskalig evolution. Ingen förnekar att organismer förändras. Detta kallas ibland mikroevolution och i den betydelsen är även jag evolutionist. Ingen har dock visat att mikroevolutionen kan utsträckas till att förklara uppkomsten av nya organ. Den kan förändra, inte nyskapa. Ett ofta framfört evolutionsbevis är bakteriers "utveckling" av resistens mot antibiotika. Detta är dock bara ett exempel på variation eller anpassning. Att utifrån detta exempel dra slutsatsen att människan härstammar från bakterien är absurt.

Det övre trädet visar Darwins "äkta" utveckling av hypotetiska arter.

Det undre trädet visar motsatsen: en hypotetisk utveckling av äkta arter.

En äkta utveckling av dessa äkta arter existerar dock inte.

Bilderna till denna artikel visar två "utvecklings"-träd. Det första är Darwins eget och det andra en modern variant. Darwins träd avser illustrera evolutionen nedifrån och upp där varje förgrening motsvarar ett bildande av en ny art. Bokstäverna i trädets toppar representerar arter, som dock inte är verkliga utan hypotetiska. Man kände ju inte till så mycket om fossil på Darwins

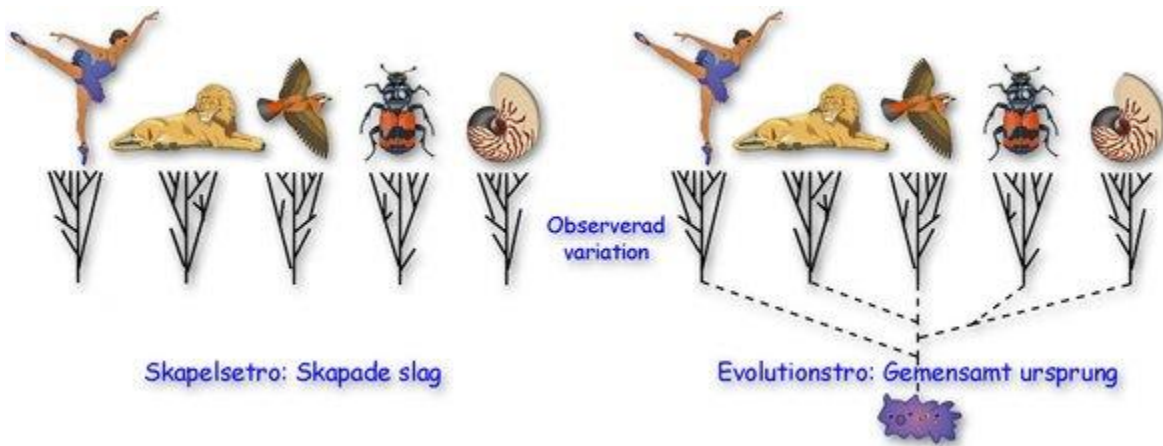
tid. Det moderna trädet däremot, har verkliga arter i sina toppar. Därför sägs det bekräfta Darwins ursprungliga tanke och bevisa evolution. Ingenting kan vara mer fel. Ett äkta utvecklingsträd ska ha förälder-barn-relationer utefter sina grenar och eftersom det är arter som utvecklas ska både föräldrar och barn bestå av arter. Så är det också för Darwins träd, men *inte* för det moderna där olika organ återfinns utefter grenarna. Ibland står det gruppbenämningar istället som "däggdjur" eller "fiskar". Oavsett vilket så är det moderna trädet inget *utvecklingsträd* utan ett *klassificeringsträd*. I viss betydelse är det raka motsatsen till Darwins träd. Darwins träd visar en "riktig" förälder-barn-utveckling, men av hypotetiska arter. Det moderna trädet visar en hypotetisk utveckling, dock av "riktiga" arter. Var finns då ett riktigt utvecklingsträd av riktiga arter? *Ingenstans*, åtminstone inte i naturen! Och en släktforskare som bara hittar syskon och kusiner, men inte några föräldrar och barn, bör söka sig nytt jobb. Att blanda ihop sådana klassificeringsträd med utvecklingsträd är idag lika vanligt som bedrägligt. Utan en redan förutfattad mening om evolution har de *ingenting* med evolution att göra.

Kort sagt: Evolutionsläran är usel som vetenskaplig teori. Därför vinner man i alla fall inga vetenskapspris på att försöka sammanjämka den med Bibeln. Att den blivit så anamnad av så många har helt andra orsaker. Kan det vara att den bedrägligt lovar människan att slippa stå till svars för sitt liv inför universums Skapare?

3. Skapade efter sina slag

I förra artikeln kallade jag evolutionsläran för usel vetenskap på grund av dess oförmåga att empiriskt kunna visa på en utveckling i naturen. Är då Bibeln bättre? Kan den på ett trovärdigare sätt förklara den natur vi ser omkring oss? Ja, faktiskt. All naturvetenskap går ut på att göra gissningar, så kallade hypoteser, om hur naturen är beskaffad och sedan testa och se hur pass väl dessa hypoteser stämmer med verkligheten. Detta kan en skapelsetroende också göra. Visserligen har han inte kommit på hypoteserna själv, utan hämtat dem i Bibeln, men det gör inte angreppssättet mindre vetenskapligt. Det avgörande är hur pass väl hypoteserna står pall mot den vetenskapliga prövningen mot naturen. Och eftersom hypoteser från Bibeln på ett bättre sätt stämmer med naturen än evolutionslärans hypoteser, är skapelsetro bättre vetenskap än evolutionsläran. Märk alltså att man som skapelsetroende *samtidigt* kan ha en tro på Bibeln och tänka vetenskapligt. I denna artikel vill jag visa hur en sådan hypotes grundad på Bibeln på ett utmärkt sätt förklarar det vi ser i naturen.

En nyckel till förståelse av den bibliska skapelsen är att Första Mosebokens första kapitel upprepade gånger beskriver hur Gud skapar djur och växter "efter deras slag". Detta blir vår hypotes och vid jämförelsen med naturen hittar vi dessa skapade slag eller grupper. Vi finner hunddjuren inom deras slag, kattdjuren inom deras slag, hästdjuren inom deras slag och så vidare för hela den biologiska världen. Visserligen finns vi en rik variation *inom* de skapade grupperna, men vattentäta skott *mellan* dem. Det är precis vad vi kan förvänta om Gud är smart. Han skapar djur och växter inom sina grupper men med en *inbyggd* förmåga till variation, vilket gör att organismerna kan anpassa sig till ett ändrat klimat eller miljö, istället för att dö ut. Därför har polarräven tjock päls medan ökenräven har tunn päls. De är båda hunddjur, dvs de kommer från samma skapade slag, men de har anpassat sig till olika miljömässiga behov.

Bilden i artikeln visar sambanden. De fem "träden" är fem olika skapade slag som genomgått en biologisk variation, vilket ibland kallas mikroevolution. Denna typ av förändring är alla överens om. De streckade linjerna i den högra bilden är dock evolutionära gissningar. De finns i våra läroböcker men ingen hittar dem i naturen. Denna så kallade makroevolution är en ren skrivbordsprodukt som olyckligt och felaktigt fått högsta vetenskapliga status.

Det forskningsområde som kallas molekylärbiologi har på senare år förstärkt den bibliska förklaringen ytterligare. Det har nämligen visat sig att då en organism anpassar sig till en ny miljö så bildas/utvecklas inga *nya* gener. Den biologiska variationen, mikroevolutionen, handhas av genetiska switchar som slår av och på *redan befintliga* gener efter miljömässiga behov. Gud har alltså redan *från början* gjort en komplicerad genetisk verktygslåda innehållande både gener och reglermekanismer som kan kombinera ihop generna på ett för individen optimalt sätt. Inte ett spår av evolution här inte.

Ovan talade jag om "vattentäta skott" mellan de skapade grupperna. Naturen saknar alltså "mellanformer" mellan de "former" Gud skapat. Ibland säger man "felande länkar". Även om det finns en rik variation av hunddjur och en rik variation av kattdjur, så finns det inga hund-katter. Nu tror naturligtvis ingen på hund-katter och de ska inte finnas evolutionistiskt heller. De ska inte finnas *idag* vill säga. Men hund-katten borde ha funnits tidigare i form av hundens och kattens gemensamma förfäder. Från denna borde hunden ha utvecklats åt sitt håll och katten åt sitt. Nu är det så lyckligt att vi *vetenskapligt* kan studera hur livet såg ut förr i världen. Vi kan göra det genom de *fossila* lämningar som finns av tidigare liv. Och hör och häpna, vi hittar inte hundens och kattens gemensamma förfäder här heller. Tvärtom förstärker det fossila vittnesbördet kraftfullt Bibelns modell med skapade slag. Här finner vi grupperna med i stort sett samma utseende nedifrån och upp i berget (dvs ingen makroevolution) och enorma utseendemässiga gap mellan grupperna (dvs inga mellanformer). Allt är precis som man kan förvänta sig utifrån Bibelns historieber beskrivning.

Längst ner i berget, i ett lager som kallas prekambrium, finns nästan inga fossil alls. I nästa lager, kambrium, dyker i stort sett alla huvudgrupper (kallas stammar) av djur upp, fullt färdiga och utan spår av evolutionära förfäder. Här hittar vi fullt "utvecklade" andnings-, nerv- och blodcirkulationssystem och vi hittar djurvärldens kanske mest komplexa ögon. Alla dessa komplexa organsystem gör entré utan att föregås av några halvfabrikat, dvs någonting som genom evolutionens trial-and-error process håller på att bli fungerande. Allt bekräftar 1 Mos 2:2: "På sjunde dagen hade Gud *fullbordat* sitt skapelseverk."

Som ung kristen upplevde jag ibland att jag behövde ursäkta Bibeln bland min vetenskapligt sinnade omgivning. Idag förstår jag bättre.

4. Syndafloed dokumenterad i naturen

Världen är inte vad den borde vara. Livets Gud skapade den en gång fri från sjukdomar, lidande och död, men idag ser vi alla dessa eländen omkring oss. Vad har hänt?

Jesus säger att Han var älskad av Fadern redan innan världens grund var lagd (Joh 17:24). Detta säger oss något väsentligt, nämligen att kärleken inte är skapad av Gud. Den har alltid funnits mellan personerna i vår treenige Gud. Den är intimt förbunden med Skaparen själv. Gud skapar världen för att få utlopp för denna sin kärlek och han uppmanar oss i det "främsta budet" (Matt 22:37) att gensvara på hans kärlek. Som all kärlek vill den bli besvarad, men den *tvingar sig inte på* någon. Påtvingad kärlek blir meningslös kärlek. Kärleken måste vara fritt vald och därför måste Gud ge oss en fri vilja. Alternativet för Gud hade varit att skapa robotar, som visserligen kan vara kul leksaker men oförmögna att älska. Att vi har en fri vilja är därför helt nödvändigt för att vi ska kunna uppfylla det djupaste syftet med att vi finns till. Kärleken är alltså inte en konstruerad skyldighet eller en rituellt åtgärd utan hela förklaringen till varför vi är här. Utan den hade vi inte varit människor. Vi hade kanske varit kul leksaker för Gud, men han har *mycket* högre planer för oss än så.

Gud satte spelreglerna för hur människan fick använda sin fria vilja. Hon fick en enorm frihet att äta av alla träd i lustgården med *ett enda* undantag – kunskapens träd (1 Mos 2:16-17). Gud undanhöll heller inte konsekvenserna för Adam. Om han åt skulle han dö. Vi känner alla de ohyggliga följderna. Människan åt och, följaktligen, dog. Häri ligger förklaringen till sjukdomar, lidande och död. Och vi kan inte skylla på Gud. Hans syfte med oss är kärlek och för detta syfte måste han ge oss en fri vilja. Han sätter spelreglerna för hur den fria viljan får användas. Han till och med varnar för konsekvenserna av ett felaktigt bruk. Gud har varit oklanderligt tydlig. När människan ändå väljer att inte lyda Gud, det Bibeln kallar för synd, finns bara ett möjligt resultat – död.

Lite längre fram i Bibeln kan vi läsa om hur den olydnad mot Gud som Adam och Eva introducerade i skapelsen, tilltog på jorden. Det gick så långt att Gud beslutade att sätta punkt för ondskan genom att sända syndafloeden. Denna världsvida översvämningskatastrof borde ha efterlämnat djupa geologiska spår på jorden, lämpliga att studera vetenskapligt. Så har också skett. Överallt på jorden hittar vi lager på lager av sedimentärt berg, det vill säga sådant berg som bildats genom att sand och lera avsatts och tryckts ihop till sten. De olika lagren är resultat av olika faser, eller tsunamivågor, under syndafloeden. I de flesta lager hittar man de största stenarna längst ner och sedan alltmer finkornigt material ju högre upp man kommer. Detta beror på att då flodens vågor avstannade så sjönk de största stenarna till botten först. Evolutionistiska forskare försöker läsa in miljoner år mellan varje lager, vilket ofta omöjliggörs av att här saknas tecken på erosion. Vattendrag borde ha hunnit gräva ner sig och berget borde ha hunnit vittra. Men sådana tecken på långa tider lyser med sin frånvaro.

Fossil av födande Ichthyosaurus från Holzmaden, Tyskland. Tre ofödda foster hittades i hennes kropp och ett fjärde är på väg ut. (Foto från Naturhistoriska muséet i London.)

I de sedimentära lagren finns ofta rikligt med fossil. De uppträder inte sällan i kämpande och flyende ställningar vilket vittnar om att de totalt överraskats av syndafloedens vattenmassor. Bilden visar en fisködlas begravd under födandet av en unge. Fossilerna förekommer ofta i en viss

ordning i berget med enklare former längre ner, vilket evolutionister tolkar som att arterna hunnit utvecklats under de miljontals år de tror det tagit för berget att bildas. En syndafloed förklarar dock den fossila sekvensen på ett mycket bättre sätt: Flodens vågor sorterar djuren beroende på var de lever, hur snabbt de flyr och hur lätt de sjunker.

Modell av Noas ark.
(Foto från Answers
in Genesis
skapelsemuseum i
Kentucky, USA)

Livets Gud förgör dock inte allt liv utan räddar Noa och hans familj undan den förödande översvämningen. Noa får uppgiften att bygga en jättebåt, en "ark", och på den ta med sig djur för att de ska överleva tillsammans med människorna. Gud skapade djuren "efter deras slag", och det är från dessa skapade slag som Noa nu ska välja ut ett par av orena djur och sju par av rena. Slagen var mycket färre än dagens miljontals arter, och det var därför inga problem att rymma dem på arken. Bilden visar en modell av arken. Notera att ett par dinosaurier är på väg in. Dessa skapades av Gud under skapelseveckan och måste ha varit med Noa på arken. Floden förorsakade dock så stora klimat- och miljöförändringar att många djur gick under strax därefter, däribland dinosaurerna.

Trots envisa rykten om motsatsen, är det tveksamt om någon verkligen återfunnit arken strandad på Ararats berg. Oavsett vilket finns Noas flod rikligt dokumenterad i naturen. Ånyo, man behöver inte lägga vetenskapen på hyllan för att vara bibeltroende.

5. Skapelsen, evolutionen och hoppet

När Gud skapar *liv* använder han ett talat *språk*. "Gud sade..." återkommer gång på gång i skapelseberättelsen. Hos Gud kopplas liv och språk på ett mäktigt sätt. Kristus inte bara *har* liv och språk, han *är* liv och språk. Johannesprologen uttalar majestätiskt "I begynnelsen var *Ordet* [en språklig komponent], och *Ordet* var hos Gud, och *Ordet* var Gud". I Uppenbarelseboken 1:8 ser vi att Jesus är "A och O", en annan språklig komponent. Att Jesus är liv blir allra tydligast i Joh 14:6: "Jag *är* vägen och sanningen och *livet*". Vi kan börja ana en sanning så djup att det är svårt att ge den riktig rättvisa. Att Kristus är Ordet gör att han kan kommunicera *verbalt* med oss via bön och Bibel, samt att vi, hans avbilder, kan kommunicera med varandra. Att Kristus är Livet gör att det är "i honom vi lever, rör oss och är till" (Apg 17:28). Det är "om Livets Ord vi vittnar" (1 Joh 1:1).

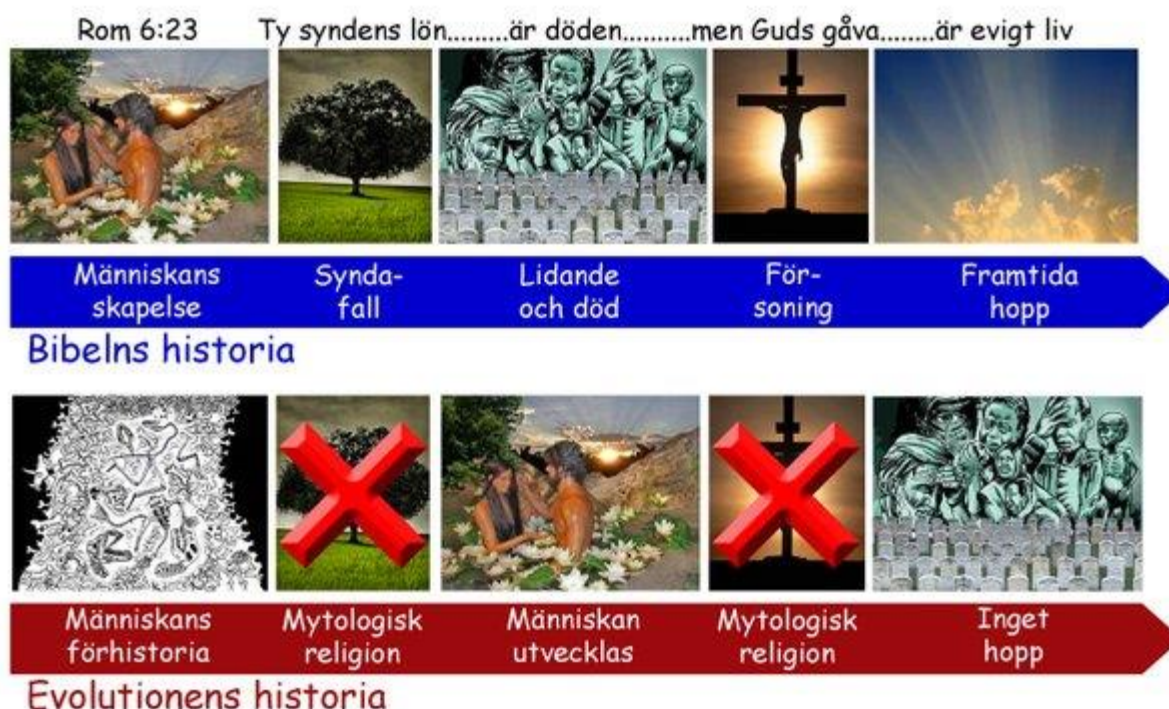
Den koppling mellan språk och liv som finns hos Gud har man också börja upptäcka hos det *fysiska* liv han skapat. Modern cellforskning har visat att livet i allt väsentligt består av kodad information som lagras, översätts, redigeras, tolkas och implementeras, det vill säga livet "är" språk. För en kristen är det inte förvånande att finna samma koppling mellan liv och språk hos Skaparen som hos det skapade. Vetenskapens upptäckter blir, återigen, ett argument för vår tro.

Låt mig kort beskriva den språkhantering som sker i våra celler: Livets byggstenar är proteiner som består av långa kedjor av aminosyror. *Ordningen* på aminosyrorna är avgörande för att proteinet ska få sin avsedda funktion och därför måste cellen någonstans lagra *information* om denna ordning. Lagringen sker med kemiska bokstäver utefter DNA-strängar i cellens kärna. Utifrån denna information tillverkas det färdiga proteinet av en produktionsapparat långt mer

fantastisk än människan någonsin lyckats åstadkomma. Väsentligt för vårt resonemang här är att DNA-strängens kemiska bokstäver måste ha rätt ordning för att det färdiga proteinets aminosyror ska få rätt ordning. Det måste därför finnas en *överenskommen kod* som både sändar- och mottagarsida känner till. Och det är precis detta som är definitionen på ett språk.

Väsentligt är att det inte är kemin hos DNA-strängen som bestämmer ordningen på bokstäverna. Koden är därför inte ett resultat av naturlagar. Den är någonting annat och *oberoende* av naturlagar. Jämför gärna med en bok, där ordningen på bokstäverna inte bestäms av penna eller papper, utan av författaren och dennes förmåga att hantera språket. Cellens kod, eller språk, fanns redan hos cellens "författare" då cellen skapades. "I begynnelsen var Ordet".

Sedan händer det oerhörda: "Ordet blev kött" (Joh 1:14). Språket kopplas nu till *biologisk* liv. Ordet, Kristus, föds i köttet in i vår värld. Ordet, DNA-koden, styr tillverkningen av köttets byggstenar, proteinerna. Livet, Kristus, använder samma princip för att skapa liv i båda fallen. Hela resonemanget visar på det intima samband som finns mellan liv och språk både hos Skaparen och hos hans avbild, människan.

Nu till något helt annat. Jag avrundar denna artikelserie med att jämföra de historiesyner som Bibeln respektive evolutionsläran ger. I bilden har jag hängt upp Bibels beskrivning på Romarbrevet 6:23. Efter att människan skapats i Paradiset inträffar ett historiskt syndafall vars "lön" är "döden", vilket vi idag kan se överallt omkring oss. Låt oss inte luras. Gud har sagt att synd leder till död, och det Gud säger det menar han. Det gäller lika konkret idag som det gjorde på Adams tid. Men Gud ger oss en "gåva". Han lämnar oss inte i sticket i denna av död nersmittade värld utan ikläder sig mänsklig gestalt och dör *istället för* oss genom försoningsverket på korset. Och eftersom Kristus har dött i vårt ställe är vårt framtida hopp ett "evigt liv" tillsammans med Gud.

I evolutionsläran däremot, har döden funnits under årmiljoner innan människan ens trädde in på scenen. Eftersom den inte längre är ett resultat av syndafallet, måste detta mytologiseras. Och med syndafallet måste också dess återkallande, Jesus ställföreträdande död, mytologiseras. Vad blir vårt framtida hopp? Inget alls! Den värld vi ser omkring oss med sitt lidande och sin död är som den alltid varit och alltid kommer att vara.

Att söka förändliga evolutionen genom att säga att Gud ligger bakom hjälper föga. Det är *ordningsföljden* mellan synd och död som är avgörande. Antingen är död ett resultat av synd, och då är döden ett problem som behöver en lösning. Eller så är döden Guds metod att skapa, och då blir både syndafallet och dess lösning hjärnspöken. Därför kommer vi *aldrig* att få en

konsekvent bibelsyn så länge vi försöker kompromissa med evolutionslärans anspråk på historicitet.

Alternativet är att ta Bibeln på orden, även dess första elva kapitel. Då får vi en världsbild som är konsekvent, trovärdig och vetenskapligt oantastlig. Och det bästa av allt, vi får reda på hur vi kan få tillbringa evigheten tillsammans med vår Skapare.